1η του Μάη 1949 (Απόσπασμα από την Προκήρυξη) (Φυλλάδιο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτή η προκήρυξη γράφτηκε από το Τροτσκιστικό Κόμμα Κύπρου τον Μάη του 1949 και εκδόθηκε στην εφημερίδα 'Εργάτης'. Το παρόν αρχείο πρόκειται για αναδημοσίευση που εντοπίστηκε στο περιοδικό Εντός των Τειχών.

Περιεχόμενο

1η ΤΟΥ ΜΑΗ 1949

Εφημερίδα «Εργάτης» 1.5.1949

Απόσπασμα απο την πρωτομαγιάτικη προκήρυξή του ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (4η ΔΙΕΘΝΗΣ)

Ζήτω η Κόκκινη Εργατική Πρωτομαγιά!

Στον αγώνα για την αυτοκυβέρνηση και τις οικονομικές διεκδικήσεις των εργατών

.....

Στην Ελλάδα, οι καταπιεζόμενες κι εκμεταλλευόμενες μάζες των εργατών και των αγροτών, εντείνουνε την πάλη τους για την συντριβή της ξενόδουλης κυβέρνησης της Αθήνας, που προσπαθεί μ' όλα τα μέσα κι όλες τις μέθοδες να παρατείνει την εξουσία της. Παρά την τρομοκρατία, τις καταδιώξεις, τις φυλακίσεις, τις εξορίες και τους τουφεκισμούς, οι Έλληνες μαχητές στέκουνται ακλόνητοι στις επάλξεις του αγώνα για το διώξιμο του ξένου αφέντη και του ντόπιου εκμεταλλευτή. Ο αγώνας του αντάρτικου εντείνεται ολοένα και περισσότερο. Οι μαχητές αντάρτες δυναμώνουνε πιο αποφασιστικά τα πλήγματα τους ενάντια στο φασιστικό θεριό. Παρά την απομόνωση και το διαχωρισμό του αντάρτικου από τις φαρδειές προλεταριακές μάζες των πόλεων, παρά τη συνεχή προσπάθεια της ηγεσίας του ΚΚΕ να χρησιμοποιήσει το αντάρτικο σαν ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΟΠΛΟ ενάντια στην πλουτοκρατική ολιγαρχία της Ελλάδας για να πετύχει μερικές θεσούλες στην αστική κυβέρνηση, παρά τις συνεχείς προσπάθειες της ηγεσίας του αντάρτικου για μια “έντιμη ειρήνη” με τους δολλαριοκίνητους της Αθήνας και παρά τις προσπάθειές της να κρατήσει το αντάρτικό μακρυά από την επαφή και τη βοήθεια του παγκόσμιου προλεταριάτου, οι εξεγερμένες μάζες των εργατών και χωρικών τραβάνε αποφασιστικά για την ολοκλήρωση της πάλης τους. Η τελευταία απεργία των δημοσίων υπαλλήλων σ' όλη την Ελλάδα και η αποφασιστικότητά τους ν'αντιμετωπίσουνε ανοιχτά, μαχητικά, την εκμεταλλευτική και καταπιεστική κλίκα της “Κυβέρνησης” της Αθήνας, δείχνει ξεκάθαρα πως άρχισε να ωριμάζει πια η ιδέα της ολόπλευρης επίθεσης για το τσάκισμα του σάπιου καπιταλιστικού καθεστώτος. Οι εκμεταλλευόμενες και καταπιεζόμενες μάζες της Ελλάδας, είναι πια καιρός ν' αντιληφθούνε πως ο απομονωμένος απο τις φαρδειές μάζες των πόλεων αγώνας του αντάρτικου και γενικά η απομόνωση του αγώνα τους από το παγκόσμιο προλεταριακό κίνημα μονάχα βλάβη, σπαράλιασμα, ήττα και καταστροφή μπορεί να φέρει. Αντίθετα, η σύνδεση του αγώνα τους με

τον αγώνα των προλεταρίων των πόλεων και η συνεργασία τους, Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΠΕΔΙΑ, με τον αγώνα των προλεταρίων όλου του κόσμου, μονάχα αυτός είναι ο δρόμος που θα φέρει την απολύτρωση στο Ελληνικό προλεταριάτο. Η πολιτική της "μη επέμβασης" και της αποχώρησης των Αγγλο-αμερικάνων, είναι ανεδαφική, ουτοπιστική και πλέρια αντιμαρξιστική γιατί ο καπιταλισμός δεν έχει ούτε σύνορα, ούτε πατρίδες, μα σκλάβους που αγωνίζεται να τους κρατήσει κάτω από την μπότα του. Γι' αυτόν σκλάβοι είναι και οι Έλληνες εργάτες, και οι Κινέζοι, και οι Ινδονήσιοι, και οι Γάλλοι, και οι Άγγλοι και οι Γερμανοί και όλες οι φυλές του κόσμου. Και σκλαβοπάζαρα γι' αυτόν είναι και η Ελλάδα, και η Κίνα και η Ινδονησία, και η Γαλλία, και η Αγγλία και η Γερμανία και όλες οι χώρες της γης. Γι' αυτό κάθε προσπάθεια για να ΦΥΓΟΥΝ οι Αγγλο-αμερικάνοι από την Ελλάδα είναι ουτοπιστική και ανεδαφική. Ο μόνος αγώνας που μπορεί να δώσει τη νίκη στο Ελληνικό προλεταριάτο, είναι ο αγώνας που βασίζεται πάνω στη διεθνή αλληλεγγύη και αλληλοβοήθεια. Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΟ ΤΣΑΚΙΣΜΑ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ.

Στη ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ, άρχισε μέσα στον περασμένο χρόνο, να διαμορφώνεται μια νέα κατάσταση πραμάτων, ενάντια στη Σταλινική γραφειοκρατία της Μόσχας και την Κομινφόρμ, που τείνει να τραβήξει μαζί της και άλλες χώρες της Αν. Ευρώπης, που βρίσκονται κάτω από την καθοδήγηση του Κρεμλίνου. Αν η τάση Τίτο εξελιχθεί και ακολουθήσει το σωστό Μαρξιστικό - Λενινιστικό δρόμο, και προ παντός, βαδίσει πάνω στη γραμμή που της υπόδειξε η 4η Διεθνής ασφαλώς θα τραβήξει μαζί της κι άλλες "λαϊκές δημοκρατίες", που θα βαδίσουνε για την υποσκέλιση της κλίκας του Στάλιν και του Πολιτμπυρώ, και θα δημιουργήσουνε μια νέα κατάσταση, υγιή, που θα μπορέσει να ηγηθεί μιας Ευρωπαϊκής προσπάθειας για την εγκαθίδρυση μιας Ενωμένης Σοσιαλιστικής Σοβιετικής Δημοκρατίας στην Ευρώπη, σαν το πρώτο στάδιο προς την Παγκόσμια Σοσιαλιστική Συνομοσπονδία.

Στη ΓΑΛΛΙΑ, την ΙΤΑΛΙΑ και την ΑΓΓΛΙΑ, οι απεργιακές κινητοποιήσεις των εργατών βρίσκουνιαι σήμερα σε μια κατάσταση ύφεσης και αναμονής. Ύστερα από το πρόδωμα των μεγαλειώδικων αγώνων του Γαλλικού και του Ιταλικού προλεταριάτου από τους Σταλινικούς τον περασμένο χρόνο, μια μεγάλη μερίδα εργατών άρχισε ν' αντιλαμβάνεται τους σκοπούς και τις επιδιώξεις των σταλινικών, που είναι απλά εξαρτήματα στην υπηρεσία της εξωτερικής πολιτικής Πολιτμπυρώ του Κρεμλίνου. Απόδειξη τούτου, είναι η συνεχής άνοδος και το φούντωμα των Τεταρτοδιεθνιστικών Κομμάτων στις πιο πάνω χώρες, που αγωνίζονται πραγματικά και μαχητικά για το σπάσιμο των αλυσίδων των εκμεταλλευομένων και καταπιεζομένων.

Στην ΑΜΕΡΙΚΗ, ο γιάγκικος ιμπεριαλισμός, πνιγμένος μέσα στη μόνιμη κρίση του και αναλαμβανόμενος το τέλος του που πλησιάζειμε γοργό ρυθμό, αφοσιώθηκε ολοκληρωτικά στη οργάνωση του τρίτου παγκόσμιου - αντισοβιετικού αυτή τη φορά - πολέμου. Οπλισμένος μ' ένα όπλο της αποκαλύψεως - την ατομική βόμβα - και με τους τεράστιους υλικούς πόρους του, προετοιμάζεται για την τελειωτική του εξόρμηση ενάντια στο παγκόσμιο προλεταριάτο. Χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα κι όλες τις μέθοδες, από τον Οργανισμό Ενωμένων Εθνών ως το Ατλαντικό Σύμφωνο, από την προπαγάνδα ως την ψευτιά, από την συκοφαντία ως την διαβολή ,προετοιμάζει ιδεολογικά το έδαφος για μια δίχως προηγούμενο εξόρμηση του ενάντια στους σκλάβους του και την ΕΣΣΔ. Μπροστά, όμως, σ' αυτές τις τερατώδικες και πρωτοφανείς μέθοδες του ιμπεριαλισμού του δολλαρίου, οι προλεταριακές μάζες, που, κακή τη μοίρα, έτυχε να ποδηγετούνται από τους σταλινικούς προδότες, δεν βρίσκουνε ν' αντιτάξουνε, προς το παρόν τουλάχιστον, παρά μονάχα συνέδρια και κόντρα συνέδρια "ειρήνης" με φτηνούς δεκάρικους για την "ειρήνη". Όμως δεν είναι μακρυά η μέρα που το προλεταριάτο θα βρεί τον προσανατολισμό του, θα ξετινάξει τους σημερινούς του προδότες ηγέτες και θα ζητήσει την επαναστατική ηγεσία του.

Στην ΚΥΠΡΟ, ύστερα από τις τρεις μεγάλες απεργίες του περασμένου χρόνου, των μεταλλωρύχων της ΚΜΕ, των αμιαντωρύχων και των οικοδόμων, οι προλεταριακές μάζες βρίσκουνιαι ακόμα μέσα σ' ένα πέλαγος σύγχισης και αναποφασιστικότητας. Η αποτυχία τω ντριών αυτών απεργιών, η διάλυση

της Συμβουλευτικής, η υπαναχώρηση από μέρους της ηγεσίας του ΑΚΕΛ πάνω στη Αυτοκυβέρνηση και η υιοθέτηση ξανά του συνθήματος της Ένωσης, η χρεωκοπία και η αποσύνθεση της ηγεσίας του ΑΚΕΛ, η πλέρια εγκατάλειψη των οικονομικών αγώνων των εργατών από μέρους της εργατικής ηγεσίας, οι μανούβρες και οι μικροαστισμοί μέσα στο εργατικό κίνημα, δημιουργήσανε μια τέτοια κατάσταση, που μονάχα διαρροή πρόσφερε στις εργατικές μας οργανώσεις, πτώση του ηθικού των κάτω, σκεπτικισμό και αναποφασιστικότητα. Τα οικονομικά αιτήματα των εργατών αγνοηθήκανε τελείως τον τελευταίο καιρό, κανένας αγώνας για την καλνιέρεψη της θέσης των εργατών, καμιά προσπάθεια για την καλυτέρεψη του οργανωτικού των συντεχνιών μας, καμιά πραχτική δουλειά για τη εξύψωση του μορφωτικού επιπέδου των μαζών. Η οικονομική κρίση άρχισε να εντείνεται, η ανισοσκελεια των εισαγωγών - εξαγωγών έφτασε σε δυσθεώρητα ύψη, η αζητησία των κυπριακών προϊόντων οδηγεί τον αγροτικό κόσμο στην καταστροφή και τον αφανισμό, η ανεργία άρχισε να φουντώνει, τα μεροκάματα κινδυνεύουνε να πέσουν, η βιομηχανία του τόπου προχωρεί προς τη χρεωκοπία και το βιωτικό επίπεδο των εργατών συνεχώς πέφτει. Ο τόπος μας φέρεται ολοταχώς προς την καταστροφή. Εν τούτοις, κανένας πραχτικός αγώνας δεν έγινε προς αυτή τη κατεύθυνση, καμιά προσπάθεια για την αποτροπή της καταστροφής.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ,

Η φετεινή Πρωτομαγιά ας μας βρει στις επάλξεις του αγώνα για το πέρασμα της εξουσίας στα χέρια του λαού μας, για την ΑΥΤΟΚΥΒΕΡΝΗΣΗ. Η προδοτική εγκατάλειψη του συνθήματος της Αυτοκυβέρνησης από μέρους της σταλινικής ηγεσίας και η υιοθέτηση του συνθήματος της Ένωσης πρέπει να μας κάνει να συνέλθουμε. Το αφιόνισμα της "Ένωσης" πρέπει να το σταματήσουμε εμείς οι ίδιοι. Να εξαναγκάσουμε τους κακή τη μοίρα ηγέτες των εργατικών μας οργανώσεων να μπούνε στον ορθό δρόμο της εξυπηρέτησης των εργατικών συμφερόντων. Αν αρνηθούνε, να τους παραμερίσουμε και να τραβήξουμε μπροστά, με μια καινούργια, μαχητική, ταξικά συνειδητή και αποφασιστική ηγεσία, για τον αγώνα για το πέρασμα της εξουσίας στα χέρια των εργατών - αγροτών. Η "Ένωση" δεν μπορεί να μας προσφέρει ούτε καλύτερους όρους δουλειάς, ούτε καλύτερα μεροκάματα, ούτε το κοινωνικό ξεσκλάβωμα μας να μας εξασφαλίσει. Μονάχα την αλλαγή των αλυσίδων μας θα μας φέρει. Τίποτε περισσότερο, τίποτε ολιγώτερο.

ΕΡΓΑΤΕΣ, ΑΓΡΟΤΕΣ, ΚΑΤΑΠΙΕΖΟΜΕΝΟΙ,

Εμπρός στον αγώνα για τη χειραφέτηση μας. Στον αγώνα για τις οικονομικές και πολιτικές διεκδικήσεις μας. Στον αγώνα για την καλυτέρευση των όρων δουλειάς και τις Κοινωνικές Ασφαλίσεις. Για το άνοιγμα δουλειών για τους ανέργους. Για ανεργιακά επιδόματα. Για την οργάνωση και την ταξική συνειδητοποίηση όλων των καταπιεζομένων. Για την ΑΥΤΟΚΥΒΕΡΝΗΣΗ. Για μια Κυβέρνηση Εργατών - Αγροτών, που να πονεί τον εργάτη και να προστατεύει τον αγρότη. Για την πλέρια εθνική και κοινωνική μας απελευθέρωση.

ΖΗΤΩ Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ!

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Τροτσκιστικό Κόμμα Κύπρου (Κόμμα), Εργατική Πρωτομαγιά, Δεκαετία 1940-1949, 1949, Λευκωσία

From:
https://www.movementsarchive.org/ - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://www.movementsarchive.org/doku.php?id=el:leaflets:trotskystiko:trotskystiko_may_day

Last update: **2025/07/15 13:46**